Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25941
Copyright: Admont, Benediktinerstift

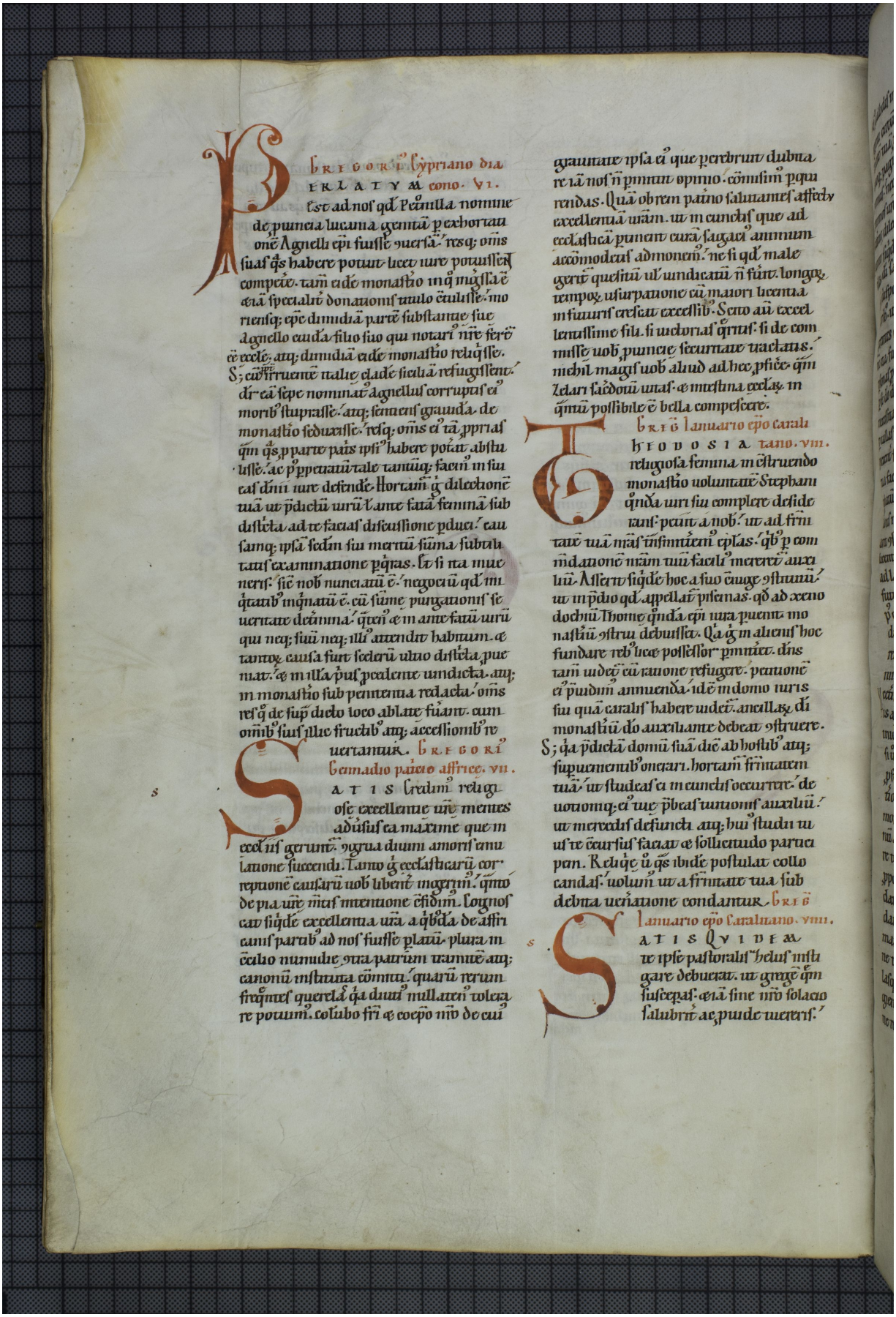

Gregorius Cypriano diacono. VI.

Est ad nos quod Petronilla nomine de puncia Lucana gentili per exhortationem Agnelli episcopi fuisse inversa, resque omnis suas quas habere potuit licet iure potuisset competere, tantum ex de monasterio in quo magistra erat specialiter donationis titulo extulisse, moriensque episcopo dimidiam partem substantiae suae Agnello cognato filio suo qui notarius nitere ferebatur ecclesiae, atque dimidiam ex de monasterio reliquisse. Sed cum frequenter Italiae clade Sicilia refugisset, dicit eam saepe nominatae Agnellus corruptus eius moribus stuprasse, atque sentiens gravida de monasterio seduxisse, resque omnis ea tamquam proprias quas per parte patris ipsi habere potuit abstulisse, ac propterea tale tantumque facinus in suis eas dimittere defendere. Hortamur igitur dilectionem tuam ut praedictum virum Valentinum fatua feminam subdiscreta ad te facias discussione perduci, tamque ipsa secundum suum meritum summa subtilitatis examinatione perquiras. Et si ita inveneris, sicut nobis nuntiatum est, negotium quod mihi quantum magnitudinem cum summae punitionis severitate determinat, quoniam et in antea fatuum virum qui neque illum attendere habitum et tantae causae fuit scelerum ultio districta punitur, et in illa publica praedicente uindicta atque in monasterio sub poenitentia relaxata omnis res quae de supradicto loco ablatae fuerant cum omnibus suis illuc fructibus atque accessionibus revertantur.

Gregorius Gemadio patricio affricae. VII.

Satis credimus religiosae excellentiae tuae mentes adhibuisse ea maxime quae in ecclesiarum negotiis diuini amoris emulatione succendit. Tamque ecclesiarum correptionem causarum nobis liberet magnitudinem, quomodo de pia tua mentis intentione efficiam. Longinquae siquidem excellentiae tuae a quibusdam de affirmatis partibus ad nos fuisse plenius plura in eadem numidiae gentium patrum iniquitate atque canonum instituta commutata, quarum rerum frequentes querelas quas diuini nullatenus tolerare potuimus, colubo fili et coepo nihil de eiusmodi gravitate ipsa ea quae perebrium dubitare nos in primum opinio commisimus pequrendas. Quam obrem patino salutamus affectu excellentiam tuam ut in conciliis quae ad ecclesiastica pertinent curam sagaci animum accommodetis admonemus, ne si quid male gerere quelibet uel uindicatum in fuerit longique temporis usurpatione cum maiori licentia in futuris crescat excessibus. Scito autem excellentissime filii, si victoriosi quinque, si de commissis uobis puncie securitate tractatus, nihil magis uobis aliud ad hoc pfice quam Zelari sacerdotum unitas et mustina ecclesiae in omnibus possibile et bella compescere.

Gregorius Januario episcopo Caralitano. VIII.

Theodosia tanto religiosa femina in estruendo monasterio voluntate Stephani quinda uiri sui complere desiderans, petunt a nobis ut ad firmitatem tuae matris infirmitatem epistolas, quibus per commendationem nostram tuum facilius mereretur auxilium. Asserunt siquidem hoc a suo conuiuge instituum ut in pdio quod appellat pisenas, quod ad xeno dochium Thomae quinda episcopi iura pertinent monasterium estruere debuisset. Quia igitur in alienis hoc fundare res licere possessor permittere, dins tamen uideretur cum ratione refugere, petitionem eius piudum annuendum, idem in domo iuris sui quam caralis habere uideretur, ancillae Dei monasterium dio auxiliante debeat estruere. Sed quia pdictam domum suam die ab hostibus atque supuenientibus oneratam, hortamur firmitatem tuam ut studeas ea in conciliis occurrere, de uoto quoque eius tuae pbeat uniuersis auxilium, ut mercedis defuncta atque hui studium usque ecursus faciat et sollicitudo parcipan. Reliquum quas ibidem postulat collocandas, volumus ut a firmitate tua subdebita uenationem condantur.

Gregorius Januario episcopo Caralitano. VIII.

Satis quidem ut ipse pastoralis delus instigare debuerat, ut gregem quem susceptas, eam sine nullo solacio salubrem ac prudentem reteneris,